

„Ca de obicei, Phil Ryken își ascunde profunda erudiție în spatele unei proze accesibile. Dar notele de subsol ne arată că el se inspiră din cele mai pătrunzătoare abordări de specialitate ale textului Sfântului Pavel. Ryken combină toate acestea cu experiența și discernământul pastoral, realizând astfel un studiu competent și accesibil al acestui important capitol.”

Tim Keller, pastor la Redeemer Presbyterian Church, New York City; autorul cărții de succes *Argument pentru Dumnezeu*

„E greu de conceput o temă mai dezbătută, mai cântată și mai celebrată decât dragostea. Și totuși – în parte chiar datorită celebrității ei – ea e tratată de obicei ca pe ceva de la sine înțeles și interpretată greșit chiar de cei care vorbesc cel mai mult despre ea. Și – de ce să n-o recunoaștem? – aceasta se întâmplă și în biserică. Îi suntem îndatorați lui Phil Ryken pentru această analiză biblică de o minunată propețime a ceea ce înseamnă iubirea adevărată privită în puritatea ei desăvârșită, cristică. Simplă și profundă în același timp, această carte vă va zguduia fără îndoială preconcepțiile despre iubire și vă va ajuta să vedeți dragostea autentică într-o lumină cu totul nouă.”

John MacArthur, pastor-învățător la Grace Community Church, Sun Valley, California

„Prin modul unic în care e structurată această carte, Ryken ilustrează capitolul dragostei al lui Pavel cu instantanee avându-i în centru pe Isus și pe apostoli. El ne introduce astfel în iubirea luxuriantă a lui Isus și ne îndeamnă s-o transmitem mai departe. Fie ca această carte să vă învâluie cu totul în plinătatea iubirii exuberante a Dumnezeului trinitar!”

Marva J. Dawn, profesoară la Regent College; autoarea cărții *Truly the Community*

„Phil Ryken nu e numai un erudit, ci și un minunat comentator al Cuvântului lui Dumnezeu. Beneficiem deja de masivele sale comentarii asupra atâtor cărți din Biblie, iar acum el își îndreaptă atenția, atât ca erudit, cât și ca pastor, asupra mesajului din 1 Corinteni 13. E un dar pentru întreaga biserică.”

R. Albert Mohler Jr.,
președinte al The Southern Baptist Theological Seminary

„A-L urma pe Isus presupune în mare parte a ne aduce aminte tot ce am știut odată. Am știut că El m-a iubit mai întâi și că dragostea Lui stă la baza micii mele capacități de a-i iubi pe alții. Am știut că, atunci când dragostea mea se epuizează, a Lui nu și că îmi va face plinul de va da pe deasupra. Am știut odată toate aceste adevăruri, dar, în mare parte, le-am uitat. Îi voi rămâne veșnic îndatorat lui Phil Ryken pentru acest memento profund.”

Michael Card, muzician; învățător biblic;
autorul cărților *Urme pe nisip* și *O piatră fragilă*

„Isus a spus: «Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă aveți dragoste unii față de alții.»” Dar ce înseamnă să avem dragoste unii față de alții? Studiind dragostea lui Isus în lumina capitolului 13 din 1 Corinteni, Phil Ryken ne oferă răspunsul biblic. Cartea *Să iubești cu iubirea lui Isus* este, fără doar și poate, una dintre cele mai răscolitoare cărți pe care le-am citit vreodată. E o carte ce ar trebui să devină lectură obligatorie pentru toți cei care vor să sporească în dragostea creștină.”

Jerry Bridges, autorul cărții *Urmăriți sfințenia*

„Bazându-se pe un studiu atent ancorat în Scriptură, dar și extrem de conștient de lumea în care trăim și de experiențele umane în general, Ryken ne arată cum putem iubi cu genul de iubire pe care ne-a arătat-o Dumnezeu. Toate aceste calități fac din el un autor preferat al meu și al soției mele.”

Ajith Fernando, învățător îndrumător la Youth for Christ,
Sri Lanka și autorul cărții *Chemare la bucurie și durere*

„Phil Ryken evidențiază un aspect major atunci când se axează pe atributul central care ar trebui să-i definească pe toți ucenicii lui Isus: iubirea de semeni. Definiția iubirii propusă de el nu plutește abstract în atmosferă, ea fiind întruchipată solid de Isus Însuși. Nu-mi pot imagina o carte mai adecvată sau un mesaj de care biserica să aibă mai mare nevoie decât această chemare de a iubi precum Isus. Phil ne-a făcut tuturor o favoare, îndrumându-ne atenția spre elementul central al chemării noastre de a fi ca Isus.”

Carolyn Custis James, președintă la Synergy Women’s Network;
autoarea cărții *When Life and Beliefs Collide*

„O nouă contribuție remarcabilă a lui Phil Ryken, care mă provoacă până-n adâncul ființei în rolul meu de ucenic al lui Cristos. Dacă, într-adevăr, totul se rezumă la iubire – la iubirea lui Dumnezeu pentru o lume pierdută și suferindă – întrebarea e următoarea: ca ucenic al lui Cristos, cât de bine reproduc eu această iubire? Acest studiu pătrunzător al capitolului dragostei ne va face să ne gândim de două ori înainte de a cuteza să pretindem că iubim așa cum iubește Cristos.”

Emery Lindsay, episcop senior, Președintele Consiliului de Administrație, Church of Christ (Holiness) SUA

„Multe sunt abordările capitolului 13 din 1 Corinteni, dar puține demonstrează în ce măsură dragostea lui Dumnezeu în Cristos Isus e cea mai perfectă ilustrare și cea mai fidelă personificare a iubirii. Analizând capitolul dragostei prin această prismă, Ryken aduce o mai mare claritate meditației lui Pavel asupra dragostei, demonstrând cum o asemenea iubire poate duce la o adorare reînnoită a lui Cristos. Reflectând la modul în care Cristos, prin viața și moartea Sa, face ca 1 Corinteni 13 să prindă viață, el ne deschide ochii la lipsa de iubire din propriile vieți, demască noțiunile de dragoste ce nu sunt decât trăncăneală sentimentală și conferă iubirii o robustețe concretă ce constituie parte integrantă a credinței în Cristos și a călării pe urmele Sale.”

D.A. Carson, profesor-cercetător de Noul Testament,
Trinity Evangelical Divinity School

„*Să iubești cu iubirea lui Isus* e o carte profund instructivă în ceea ce privește natura dragostei creștine adevărate, gradul în care Isus Însuși a exprimat această dragoste și modul în care noi, ca ucenici ai Săi, ar trebui să reflectăm iubirea Lui în viețile noastre. Acest studiu îl onorează pe Cristos în două feluri: înfățișându-L drept marele Domn iubitor, așa cum este El și chemându-ne să-L imităm prin a trăi tot mai mult viața plină de iubire ilustrată de El. Cu mare discernământ și profunzime, ea ne cheamă la o meditație asupra iubirii lui Cristos și a unei iubiri ca a lui Cristos.”

Bruce Ware, profesor de teologie creștină,
The Southern Baptist Theological Seminary

„Dragostea necondiționată a lui Dumnezeu demolează toate categoriile noastre condiționate. Ea este neîmblânzită și contradictorie.

Ne iese în cale fără niciun merit din partea noastră. E unidirecțională pe verticală, deși cere expresie orizontală. Iubirea lui Dumnezeu se revelează în mod inevitabil în dragostea noastră față de alții. Iată ce demonstrează atât de bine Phil Ryken. Ca pastor-erudit, Ryken adresează o pledoarie fierbinte bisericii de a redescoperi ceea ce Francis Schaeffer numea «apologetica finală» – adică iubirea. E ceea ce contează cel mai mult.”

Tullian Tchividjian, pastor al Coral Ridge Presbyterian Church;
autor al cărții *Jesus + Nothing = Everything*

„Ca om care am cunoscut bucuria, am experimentat disciplina și am gustat părtașia iubirii lui Dumnezeu vreme de mai bine de patruzeci de ani, vă încurajez să citiți această carte. E un studiu bine gândit, pătrunzător și atent al dragostei lui Dumnezeu, scris de un om care-L iubește pe Dumnezeu și e profund iubit de El.”

James MacDonald, pastor senior, Harvest Bible Chapel,
Rolling Meadows, Illinois

„*Dragostea* e un cuvânt pe care mulți au tendința să-l folosească într-un mod care îi diminuează din intensitate. Această tendință e accentuată atunci când Isus – supremul iubitor de Dumnezeu și de oameni – e prezentat în chip reducționist și neputincios ca un iubit apatic și pasiv. Aruncând o privire asupra acestei opere a lui Ryken, vedem dragostea multidimensională a lui Isus constituind fundalul pentru 1 Corinteni 13. În același timp, ea este înfățișată glorios și cât se poate de clar în lucrarea săvârșită de Isus pe cruce. Dragostea lui Dumnezeu prezentată în această carte îi va provoca și însufleți pe toți cititorii ei să o substituie ideilor stereotipe de dragoste ce impregnează lumea contemporană.”

Eric Mason, pastor principal, Epiphany Fellowship,
Philadelphia, Pennsylvania

„Două cărți au influențat și schimbat iremediabil cursul vieții mele. Pe prima am descoperit-o în timpul facultății, în timp ce căutam răspunsuri la viață. *Esența credinței creștine* de John Stott m-a ajutat să-L cunosc pe Isus Cristos ca Domn și Mântuitor personal. *Să iubești cu iubirea lui Isus* mă învață acum să trăiesc o viață biruitoare de creștin până în clipa când, prin harul lui Dumnezeu, voi fi chemat acasă. Ea nu e doar despre cunoașterea iubirii lui Dumnezeu în Cristos,

ci și despre trăirea dragostei lui Dumnezeu. E cea mai minunată abordare pe tema dragostei lui Dumnezeu pe care am citit-o vreodată. Citiți-o și dumneavoastră pentru a înțelege și îmbrățișa străduința de a trăi prin harul lui Dumnezeu. Sunt convins că ea va schimba lumea din jurul nostru.”

I. Henry Koh, coordonator la Korean Ministries,
Mission to North America, Presbyterian Church in America

„1 Corinteni 13 este, fără doar și poate, unul dintre cele mai familiare, dar și cele mai prost înțelese capitole din întreaga Biblie. Auzindu-l citit cu sinceritate la nunți, dăm din cap aprobator fără să ne gândim că afirmațiile lui Pavel ar putea avea un scop mult mai larg decât simpla binecuvântare matrimonială. Iată ce a dăruit Ryken bisericii – o perspectivă nouă asupra acestui pasaj dificil, eliberându-l de constrângerile contextului matrimonial și ilustrându-l în mod dramatic prin viața lui Cristos. El dezvăluie profunzimi surprinzătoare fiecărui credincios, nu numai celor în smochinguri și rochii albe închiriate.”

Phil Vischer, producător al seriilor animate pentru copii,
VeggieTales și *What's in the Bible?*;
autor al cărții *Me, Myself & Bob*

„Iată o carte pe care îmi voi îndemna toate grupurile mici din biserică s-o studieze în viitorul apropiat. Știm că Isus ne-a trimis să facem ucenici din toate neamurile și susținem că asta înseamnă să învățăm de la El, pentru a putea deveni ca El. Dar cum putem face acest lucru? Dr. Ryken ia marele capitol dedicat dragostei din Biblie și ne arată, practic, dragostea în viața lui Isus. E o abordare biblică și practică, convingătoare și încurajatoare. O recomand cu căldură tuturor celor care tânjesc să se desăvârșească în Cristos.”

Greg Waybright, pastor senior, Lake Avenue Church,
Pasadena, California

SĂ IUBEȘTI *cu iubirea* LUI ISUS

ESTE ÎNDELUNG RĂBDĂTOARE
NĂDĂDUIEȘTE
NU SE MÂNIE
ACOPERĂ
TOTUL
NU SE POARTĂ NECUVIINCIOS
NU CAUTĂ FOLOSUL SĂU
SUFERĂ
DRAGOSTEA
ESTE PLINĂ DE BUNĂTATE

NU SE BUCURĂ DE NELEGIUIRE,
CI SE BUCURĂ DE ADEVĂR
NU SE UMFLĂ
DE MÂNDRIE
LA RĂU
NU SE LAUDĂ
NU PIZMUIEȘTE
NU SE GÂNDEȘTE
LA RĂU

Philip
Graham
RYKEN

Traducere de Mariana Wilson

Casa Cărții, Oradea
2016

Copyright © 2012 Philip Graham Ryken

Ediția originală a cărții în limba engleză a fost publicată cu titlul *Loving the Way Jesus Loves*, de Crossway, din cadrul Good News Publishers, Wheaton, Illinois 60187, USA.

Această ediție a fost publicată cu acordul Crossway.

Toate drepturile rezervate.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.

Citatele biblice au fost preluate din versiunea Bibliei în limba română, traducerea Dumitru Cornilescu, cu excepția celor precizate.

ESV – English Standard Version

KJV – King James Version

NIV – New International Version

Să iubești cu iubirea lui Isus

de Philip Graham Ryken

Copyright © 2016 Casa Cărții

OP 2, CP 30,

410670, Oradea

Tel./fax: 0259-469 057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României Ryken, Philip

**Să iubești cu iubirea lui Isus / Philip Graham Ryken ;
trad.: Mariana Wilson. - Oradea : Casa Cărții, 2016**

Index

ISBN 978-606-732-038-1

I. Wilson, Mariana (trad.)

2

Traducerea: Mariana Wilson

Editarea: Daniela Varvara

Corectura: Timeia Pop

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Marius Bonce

Tiparul executat la Metropolis S.R.L., str. Nicolae Jiga, nr. 31, Oradea

Tel./fax: 0259-472 640

Lisei Maxwell –
prima, inegalabila și unica mea dragoste adevărată –
și lui Isus Cristos,
Izvorul etern al oricărei iubiri adevărate.

Cuprins

<i>Prefață</i>	13
<i>Notă despre fotografii</i>	15
1. Nimic fără dragoste	19
2. O dragoste mai de preț ca viața	35
3. Dragostea nu e irascibilă	51
4. Bucuria sfântă a dragostei.	67
5. Dragostea așteaptă	81
6. Măsura deplină a dragostei	97
7. Dragostea nădăduiește	111
8. Dragostea nu caută folosul său	125
9. Dragostea suferă totul	139
10. Dragostea are încredere.	155
11. Dragostea iartă	169
12. Dragostea nu cade niciodată	185
<i>Ghid de studiu</i>	201
<i>Note</i>	221
<i>Index general</i>	233
<i>Index scripturistic</i>	237

Prefață

„A scrie despre dragostea lui Dumnezeu e privilegiul și responsabilitatea supremă a oricărui teolog creștin.” Sunt cuvintele lui Kevin Vanhoozer, profesor de teologie la Wheaton College. Dar, pe lângă privilegiu și responsabilitate, a scrie despre dragostea lui Dumnezeu mai înseamnă încă un lucru: smerenia supremă a unui teolog.

Se spune că numai un îndrăgostit poate scrie despre iubire. Dar, dacă e vreun domeniu din viața mea în care știu că nu mă ridic la înălțimea caracterului lui Cristos, acela e iubirea adevărată de Dumnezeu și de aproapele meu. Inima mea adesea neiubitoare simte însă nevoia să aducă mărturie despre adevărul dragostei lui Dumnezeu în Isus Cristos.

Această carte a început cu penultima serie de predici pe care le-am ținut la Tenth Presbyterian Church din Philadelphia. Dragostea sinceră, critică a acestei congregații m-a ajutat să-mi continuu lucrarea acolo timp de cincisprezece ani. Dar, în ciuda faptului că în biserică împărtășeam iubire ca într-o familie, am constatat că ne mai rămâne loc infinit de a crește în dragostea lui Dumnezeu. Faptul că am studiat 1 Corinteni 13 într-o manieră centrată pe Cristos ne-a ajutat, după cum sper să vă ajute și pe dumneavoastră, să învățăm a iubi cum iubește Isus.

Dovedindu-și dragostea, mai mulți prieteni și colegi ne-au ajutat la cizelarea acestei cărți în procesul ei până la publicare. Lynn Cohick, David Collins, Lois Denier, Tom Schwanda și LaTonya Taylor au citit manuscrisul și au făcut corecturile necesare, oferind numeroase sugestii pentru o mai bună prezentare și aplicare a textului biblic. Robert Polen a verificat veridicitatea faptelor și a oferit asistență administrativă. Nancy Ryken Taylor a întocmit întrebările de studiu. Marilee Melvin a introdus

reviziile finale. Lydia Brownback și alți prieteni de la Crossway au editat cartea și au călăuzit-o spre tipar. Aceste roade ale iubirii vă vor ajuta să vedeți mai clar dragostea lui Isus ilustrată în paginile acestei cărți.

În timp ce studiam 1 Corinteni 13, am dat peste o mărturie de la World Harvest Mission care sintetizează propria-mi nevoie de a avea mai mult din dragostea lui Isus. Iată ce scria un misionar:

Întorcându-mă acasă după o zi de distribuit ajutoare, m-am dus în bucătărie la fetița mea de trei ani, care tocmai desena un portret al familiei. Am văzut o figură ce părea să mă reprezinte stând la o oarecare distanță de restul familiei și încruntându-se vizibil. „Ăsta e tati?” am întrebat-o. „Da”, veni răspunsul ei spășit. „Dar de ce mă încrunt așa?” „Nu mai zâmbești niciodată, tati”, mi-a zis ea.

Bărbatul continua cu un apel după ajutor. „Rugați-vă pentru mine”, scria el. „Vreau să aplic acest mesaj al dragostei lui Dumnezeu peste această inimă rece și împietrită.” Rugăciunea misionarului e și rugăciunea mea și sper ca, după ce citiți această carte, să devină și a dumneavoastră. „Doamne Isuse, aplică Evanghelia dragostei Tale peste inima mea rece și împietrită!”

Phil Ryken

Notă despre fotografii

În primăvara anului 2010, Gene Schmidt aducea o instalație artistică emoționantă pe străzile orașului Philadelphia. Intitulat „Lovetown PA” (<http://www.lovetownpa.com>), proiectul consta în amenajarea unor matrițe de lemn în diferite locuri din oraș, printre care și Love Park, lăcașul emblematicei sculpturi a lui Robert Indiana intitulată *Iubire*. Aceste matrițe recompuneau pe litere textul complet din 1 Corinteni 13, NIV.

Înainte de venirea la Philadelphia, Gene a întreprins un alt proiect ambițios intitulat „Măsura Manhattanului”. În stilul pro-rociilor biblici, el a măsurat lungimea și lățimea Manhattanului cu aproape treizeci de mii de etaloane de un roșu aprins, puse cap la cap și apoi adunate la loc. Fiecare etalon era marcat cu un număr individual și folosit o singură dată. Stivuite laolaltă și expuse într-o galerie, etaloanele alcătuiau o cruce mare, tridimensională, de un roșu sângerieu.

Predicam la Tenth Presbyterian Church din Philadelphia când Gene și-a adus matrițele de lemn în „Orașul Iubirii Frățești”¹. Terminasem recent o serie de predici legate de 1 Corinteni 13 – mesajele ce stau la baza acestei cărți. Firește, m-am simțit surprins să aflu că un artist aducea la viață textul integral al capitolului dragostei pe străzile orașului nostru, întocmai cum mă rugasem să fie adus în inimile congregației noastre.

La un moment dat, pe când începeam să pregătesc pentru publicare cartea *Să iubești cu iubirea lui Isus*, mi-a trecut prin minte posibilitatea unei colaborări. Știam că lucrarea artistică a lui Gene era documentată de o altă talentată artistă newyorkeză, Alicia Hansen. Așa că am început să visez că o parte din aceste imagini minunate ar putea apărea pe coperta acestei cărți și poate chiar pe paginile din interior. Minunatele fotografii cu „Lovetown PA”

ale Aliciei constituie o documentație permanentă a unei instalații temporare de artă. Înfățișându-l pe Gene Schmidt văzându-și tăcut de opera sa, ele situează artistul în peisaje urbane ce ilustrează splendoarea și suferința unei mari metropole. Ele conferă în același timp o intensitate proaspătă textului biblic, plasându-l în juxtapunere cu lumea contemporană.

Le sunt profund recunoscător atât lui Gene Schmidt, cât și Aliciei Hansen, pentru că și-au împărtășit cu mine opera, lăsând-o să aducă har acestor pagini. Le sunt recunoscător în egală măsură și celor de la Crossway pentru că ne-au împărtășit viziunea de a ilustra Cuvântul scris cu imagini vizuale. Nutresc speranța că fotografiile Aliciei având ca temă opera de artă a lui Gene vor capta imaginația tuturor celor ce vor citi această carte, deschizând ferestre spre o experiență proaspătă a dragostei lui Dumnezeu.

1

Nimic fără dragoste

Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.

1 Corinteni 13:3

Isus S-a uitat ținută la el, l-a iubit și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.”

Marcu 10:21

De nimic nu am mai mare nevoie în viața mea decât de mai mult din dragostea lui Isus. Am nevoie de ea pentru soția mea, femeia pe care m-a chemat Dumnezeu să o slujesc până la moarte. Am nevoie de ea pentru copiii mei și pentru restul familiei mele extinse. Am nevoie de ea în relație cu biserica, inclusiv cu frații și surorile spirituali pe care mi-e greu uneori să îi iubesc. Am nevoie de o mai mare măsură din dragostea Lui pentru aproapele meu care încă n-a auzit Evanghelia și pentru toți oamenii pierduți și singuratici aflați aproape de inima lui Dumnezeu, chiar dacă departe de gândurile mele.

Oriunde m-aș duce și orice relație aș avea în viață, am nevoie de mai mult din dragostea lui Isus. Și cel mai mult am nevoie de ea chiar în relația cu Dumnezeu, Iubitorul sufletului meu. Dar dumneavoastră? Oare iubiți la fel ca Isus? Sau aveți nevoie de mai mult din dragostea Lui în viața dumneavoastră – mai multă dragoste de Dumnezeu și de oameni?

Capitolul dragostei

Unul dintre primele locuri din Biblie unde caută lumea despre dragoste este 1 Corinteni 13. Acest pasaj se numără printre cele mai cunoscute din Scriptură, mai ales datorită faptului că se citește atât de des la nunți. Unii îl numesc *capitolul dragostei*, denumire adecvată, având în vedere că menționează dragostea (*agape*), explicit și implicit, de o duzină de ori.

1 Corinteni 13 reprezintă cel mai complet portret al iubirii din Biblie. Un profesor de literatură l-ar numi *panegiric*, adică un „discurs public făcut în lauda cuiva; elogiu excesiv”¹. Capitolul dragostei e o romanță dedicată iubirii, prin care apostolul Pavel demonstrează necesitatea acesteia (v. 1–3), îi zugrăvește caracterul (v. 4–7) și îi proslăvește permanența (v. 8–13) ca dar suprem între darurile lui Dumnezeu.

În ciuda familiarității lui, acest capitol nu e înțeles nici pe departe atât de bine pe cât ar trebui. În primul rând, el se citește adesea fără a se ține seama de context. E drept că uneori se începe cu sfârșitul versetului 31 din 1 Corinteni 12, unde Pavel spune: „vă voi arăta o cale nespus mai bună”. E un bun punct de pornire, căci capitolul 13 zugrăvește această „cale nespus mai bună” avută în minte de apostol. Dar există și un context mai larg de care trebuie ținut cont și care le scapă multora dintre cititori, după cum scria Gordon Fee în comentariul său: „Idila cu acest capitol al dragostei a făcut ca el să poată fi citit în mod regulat și în afara contextului, ceea ce nu îl face mai puțin adevărat, dar îl privează pe cititor de prea mult.”²

Un mod de a vă asigura că nu ratați ce are să ne ofere Dumnezeu în 1 Corinteni 13 e să vă amintiți cine erau corintienii și ce mesaj le transmite Dumnezeu prin această epistolă. Dacă e vreun lucru de care aveau nevoie aceștia, e o măsură mai mare din dragostea lui Isus. Biserica lor era profund divizată în urma disputelor legate de teologie, practică, daruri spirituale și clase sociale. Unii susțineau că-l urmează pe Pavel, alții, pe Petru sau pe Apolo – „apostolul meu e mai bun ca al tău!”. Mai erau apoi și aceia care, atingând culmea competitivității spirituale,

pretindeau că-L urmează pe Cristos. Conflicte similare existau și la nivelul lucrării de slujire, unde fiecare susținea că darul lui charismatic e elementul esențial și suprem al creștinismului – „misiunea mea e mai importantă ca a ta!”. Aceasta era problema principală în capitolul 12, unde apostolul le reamintea că, deși biserica e formată din mai multe părți, aparținem cu toții unui singur trup.

Așadar, când scria despre dragoste în capitolul 13, Pavel nu intenționa să le ofere corintienilor un pasaj atractiv de citit la nunți. La urma urmei, dragostea la care face el referire nu este una de tip *eros* (iubire romantică având la bază atracția erotică), ci una de tip *agape* (iubirea dezinteresată a fraților și surorilor în Cristos). El nu încearcă să pregătească lumea pentru căsătorie, ci face o încercare disperată de a arăta unei biserici pline de creștini egocentrice că există un mod mai bun de a trăi – nu doar în ziua nunții, ci în fiecare zi, pentru tot restul vieții. Capitolul dragostei nu se adresează în primul rând îndrăgostiților, ci tuturor oamenilor neiubitori din cadrul bisericii, care sunt convinși că felul lor de a vorbi despre Dumnezeu, de a se închina lui Dumnezeu, de a-I sluji sau a-I dărui e mai bun decât al altora.

Iată încă o greșeală pe care o fac mulți: avem tendința să citim 1 Corinteni 13 ca pe un pasaj încurajator, reconfortant, plin de reflecții fericite despre dragoste. Dimpotrivă, mie unuia mi se pare de-a dreptul terifiant, căci stabilește un standard de dragoste la care știu că n-am să reușesc să mă ridic *niciodată*.

Niciunul nu trăim cu acest fel de dragoste și există un mod simplu de a o dovedi: citiți de la versetul 4 încolo, introducând în text numele dumneavoastră oriunde dați peste cuvântul „dragoste”. De exemplu: „*Phil* e îndelung răbdător, este plin de bunătate; *Phil* nu pizmuiește; *Phil* nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, *Phil* acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. *Phil* nu va pieri niciodată.” Faceți-o și dumneavoastră și veți înțelege pe loc cum mă simt eu acum: deloc iubitor.

Necesitatea dragostei

Problema e că dragostea ar trebui să fie elementul distinctiv al creștinismului nostru. Ea e virtutea, declara Jonathan Edwards, asupra căreia „se insistă cel mai mult” în Noul Testament.³

Pavel insistă neîndoielnic asupra ei în 1 Corinteni 13:1–3, unde argumentează logic necesitatea dragostei. Dragostea este atât de esențială, că fără ea nu suntem nimic.

Conform canoanelor literaturii antice, un panegiric începe de obicei cu o comparație în care autorul ia obiectul pe care vrea să îl elogieze și îl compară cu altceva. La fel procedează și apostolul Pavel în 1 Corinteni 13: el ia dragostea și face o serie de comparații condiționate menite să demonstreze necesitatea ei. Fiecare comparație are în vedere daruri sau realizări spirituale – lucruri pe care creștinii înzestrați și virtuoși fie le au, fie le săvârșesc. Ideea, potrivit lui Charles Hodge, este că „dragostea e superioară tuturor darurilor extraordinare”⁴.

Pavel începe cu vorbirea în limbi, un dar pe care unii corintieni îl aveau, în timp ce alții nu. Dar, chiar dacă se bucurau de acest dar, ei nu erau nimic fără dragoste. „Chiar dacă aș vorbi în limbi omeștești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor” (v. 1).

Vorbirea „în limbi omeștești” denotă comunicarea adevărului spiritual prin miraculosul dar al exprimării într-o limbă omească. Vorbirea „în limbi îngerești” e un dar și mai mare, căci el presupune comunicare chiar pe limba cerului. Pavel nu minimizează acest dar al elocinței cerești, dar susține că el nu înseamnă nimic fără dragoste.

Unii specialiști susțin că, prin „aramă sunătoare”, Pavel înțelege borcanele goale de bronz folosite drept camere de rezonanță în teatrele antice – un sistem grec și roman de amplificare a sunetului.⁵ Ideea în acest caz e că, fără dragoste, vorbele noastre nu sunt decât un „zgomot surd produs de un vas găunos, fără viață”⁶. Alții sunt de părere că se referă la gongurile folosite în închinarea la zeitățile păgâne, precum zeița Cybele.⁷ În acest caz, el vrea să spună că fără dragoste nu suntem decât

niște păgâni. Imaginea din acest verset mă duce cu gândul la *Gong Show*, un spectacol de televiziune din anii '70, în care concurenții erau evaluați pe baza talentului lor de cântăreți și dansatori. De fiecare dată când membrilor juriului le dispăcea o anumită performanță, o opreau ridicându-se în picioare și lovind într-un gong uriaș. Gongurile pot produce un zgomot infernal, în niciun caz muzică.

Chimvalele produc muzică atunci când sunt folosite în mod corect. Dar dacă lovește cineva întruna într-un chimval, creează o zăngăneală asurzitoare. Oricât de înzestrați am fi, asta devenim și noi atunci când nu ne folosim darurile într-o manieră iubitoare. Nimeni nu poate auzi glasul Evangheliei în viața unui creștin neiubitor. Lumea nu aude decât „bang, bang, bang, clang, clang, clang!” Folosind o metaforă mai de actualitate, „dacă mă conectez la rețea pentru evanghelie, dar dragoste nu am, nu sunt decât un blog zgomotos sau un tweet fără noimă”⁸.

În versetul al doilea, Pavel continuă prin enumerarea altor daruri, multe dezbătute deja în capitolul 12. El menționează prorocia: „chiar dacă aș avea darul prorociei...”. Cel ce dispune de acest dar are capacitatea de a prevesti viitorul sau discernământul supranatural de a interpreta întâmplările din lume din perspectiva lui Dumnezeu. Pavel menționează darul de a cunoaște „toate tainele și toată știința”. Termenul „toată” are aici sens emfatic. Cel ce posedă acest dar se bucură de o înțelegere profundă a marilor taine ale lui Dumnezeu, inclusiv a planurilor Lui de viitor, cum au fost, de pildă, misterele dezvăluite de profetul Daniel regelui Nebucadnețar din Babilon. Prin „știință”, apostolul înțelege cunoașterea spirituală a adevărului biblic, la care mintea omenească nu se poate ridica decât printr-o revelație de la Duhul Sfânt.

Corintienii se bucurau de asemenea daruri de cunoaștere și înțelegere, după cum o spune în repetate rânduri Pavel de-a lungul epistolei sale (de ex. 1:5; 8:1). Dar nici chiar posesorii acestor daruri nu erau nimic fără dragoste. Un om poate avea discernământ mistic; o femeie poate cunoaște tainele adânci

ale lui Dumnezeu. Toate aceste daruri profetice și intelectuale nu înseamnă însă nimic fără dragoste. Așa că Pavel spune: „Și chiar dacă aș avea darul prorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința... și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic” (13:2). Nimănu-i pasă cât știm, decât dacă știe și cât ne pasă.

Reflecțați apoi la darul credinței absolute. Pavel spune: „[...] chiar dacă aș avea toată credința, așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic” (v. 2). Apostolul nu se referă aici la credința mântuitoare a fiecărui creștin, care se încrede mai întâi în Cristos pentru a fi mântuit, ci la capacitatea extraordinară a unor credincioși de a fi încredințați că Dumnezeu va face imposibilul, îndeosebi în lucrarea bisericii și a împărăției Sale. Ghenadie de Constantinopol⁹ afirma că „prin credință, Pavel nu înțelege crezul comun și universal al tuturor credincioșilor, ci darul spiritual al credinței”.¹⁰ Anthony Thiselton ia ceea ce apostolul numește „toată credința” și o definește ca pe „o credință extrem de robustă, molipsitoare, îndrăzneată și încrezătoare [...] menită să joace un rol deosebit în cadrul unei comunități ce se confruntă cu dificultăți aparent insurmontabile.”¹¹ O asemenea credință poate să mute și munții din loc, cum le-a spus Isus ucenicilor săi. Cu alte cuvinte, prin harul lui Dumnezeu, ea poate realiza imposibilul. Dar nici chiar ea nu înseamnă nimic fără dragoste.

În versetul 3, Pavel trece de la darurile noastre la faptele noastre bune. Aici argumentul lui atinge punctul culminant: „Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic.” Ambele sunt exemple excepționale. Nu mulți își vând toate averile pământești, pentru a dărui săracilor 100% din venituri. Nu mulți îndură martiriul printr-o jertfă nimicitoare de sine. Sunt două dintre cele mai remarcabile gesturi pe care le-ar putea face vreodată cineva pentru Cristos. Cei care le fac trebuie că merită o răsplată! Chiar și cele mai mari binefaceri se pot săvârși fără iubire. Ele pot urmări, în schimb, întreținerea mândriei noastre spirituale sau obținerea vreunui beneficiu de

la Dumnezeu. Dar nici chiar durerile cumplite ale unui martiriu în flăcări nu sunt suficiente. Dacă nu ne motivează dragostea sinceră față de Dumnezeu, ele nu ne slujesc la nimic. Iubirea Lui e singura care contează.

Rețineți că atunci când ne oferă această listă de lucruri care sunt nimic fără dragoste, Pavel include în ea toate darurile noastre spirituale și așa-numitele noastre realizări. Indiferent ce ne-ar fi dat Dumnezeu sau ce am fi făcut noi pentru Dumnezeu, fără dragoste, toate acestea nu au niciun preț. Poate Dumnezeu ne-a înzestrat cu darul carității sau al ospitalității, al învățaturii sau al administrării. Poate ne bucurăm de privilegiul unei poziții de lider spiritual, slujind în comitetul de bătrâni sau ca diacon în biserica noastră. Poate Dumnezeu ne îngăduie să slujim ca misionari, evangheliști sau lucrători pentru ajutorarea săracilor. În mod șocant însă, putem folosi aceste daruri pentru lucrare fără să avem în inimi dragoste decât pentru noi înșine. Suntem atât de egoiști, că până și ceea ce facem pentru alții poate sluji unui interes personal, precum îmbunătățirea reputației proprii sau alimentarea mulțumirii de sine.

Pavel nu neagă valoarea darurilor spirituale și nici nu minimizează importanța slujirii în biserică. Slavă lui Dumnezeu pentru proroci și martiri! El ne spune doar că orice dar spiritual trebuie folosit cu dragoste. Nu contează cât suntem de talentați, ci cât suntem de iubitori. Cum afirma Jonathan Edwards: „Orice am face sau am îndura, dacă nu-I dăruim lui Dumnezeu inima noastră, nu I-am dăruit nimic.”¹²

Amintiți-vă că acest mesaj era adresat în primul rând membrilor bisericii. El nu-i avea în vedere atât pe cei necredincioși, cât pe creștinii înzestrați, angajați activ în lucrare. În loc să ne gratulăm pentru ceea ce facem pentru Dumnezeu, să-i privim de sus pe cei care nu-L slujesc în felul nostru sau să fim convinși că noi avem dreptate și toți ceilalți se înșală, Dumnezeu ne cheamă să facem totul din dragoste. Altfel, nu ne servește la nimic.

Bărbatul care credea că știe să iubească

Când citesc primele versete din 1 Corinteni 13, nu pot să nu mă întreb ce speranță mai există pentru mine. N-am stat de vorbă cu îngerii (cel puțin din câte știu eu), n-am mutat niciun munte din loc și nici n-am suferit de moarte. Am realizat mult mai puțin – foarte puțin, de altfel – și chiar și acest puțin l-am săvârșit cu mult mai puțină dragoste decât s-ar fi convenit.

Știu însă că, potrivit Evangheliei, există speranță chiar și pentru păcătoșii lipsiți de iubire. Un loc bun unde putem vedea această speranță e într-o relatare de-a lui Marcu despre Isus. Ori de câte ori vorbim despre dragoste, trebuie să ne întoarcem la Isus. Iubirea din capitolul dragostei este de fapt iubirea Lui. Astfel că, la analiza fiecărei afirmații din fiecare verset al capitolului 13 din Corinteni, ne vom întoarce iar și iar la povestea vieții lui Isus și la dragostea Lui. Nu vom putea învăța niciodată să iubim de la propriile inimi, ci numai avându-L într-o mai mare măsură pe Isus în viețile noastre. Scriptura ne spune: „Noi Îl iubim, pentru că El ne-a iubit întâi” (1 Ioan 4:19). Datorită acestui adevăr, singurul mod de a deveni mai iubitori e să avem mai mult din iubirea lui Isus, așa cum Îl întâlnim în evanghelii.

Capitolul 10 din Marcu ne relatează o întâmplare legată de un bărbat întâlnit de Isus în drum spre Ierusalim. Acesta este numit de obicei „tânărul bogat” sau „conducătorul bogat”, dar, din motive ce vor deveni evidente imediat, noi vom prefera să-l numim „bărbatul care credea că știe să iubească”.

Oricum ar fi să-l numim, omul era preocupat de viața veșnică și presupunea că o poate obține prin eforturi proprii. Așa că a venit în fugă la Isus, a îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” (v. 17). Prin aceste cuvinte, bărbatul aducea în discuție cea mai importantă dintre toate chestiunile spirituale: viața veșnică. Cu toții suntem destinați să murim, așa că, dacă există într-adevăr viață veșnică, merită să facem orice efort pentru a o obține. Problema e, însă, că bărbatul pornea de la o ipoteză greșită. El presupunea că mântuirea se câștigă prin fapte, nu prin credință.